

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı: 1988/36

Karar Sayısı: 1989/24

Karar Günü: 2.6.1989

R.G. Tarih-Sayı :28.09.1989-20296

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Karaisalı Asliye Hukuk Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU: 21.6.198' günlü, 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun Geçici 4. Maddesi'nin birinci fıkrasının ilk tümce-sindeki "... bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce kesin hükme bağlanmış uyuşmazlıklara bu Kanun uygulanmaz." hükmünün Anayasa'nın 2., 10., 35., 36. ve 44. maddelerine aykırılığı nedeniyle iptali istemidir.

I- OLAY :

43.000 m² yüzölçümündeki, 138 parsel no.lu taşınmazın, tapulama sırasında vergi kaydına ve kazandırıcı zamanaşımına dayanılarak zilyedi adına tespitine itirazı Tapulama Komisyonu'nca reddedilen Hazine vekilinin, miktar fazlası bulunduğu savıyla Tapulama Mahkemesi'nde açtığı davada dava konusu taşınmazın 4130 m²'lik kısmın adına tespit yapılana bırakılarak 38.870 m²'lik kısmının Hazine adına tapuya tesciline ilişkin karar, davalının temyizi üzerine Yargıtay 7. Hukuk Dairesi'nce onanıp, düzeltme yoluna gidilmediği için de kesinleşince, davalının mirasçısı Hazineye karşı tapu iptaliyle kendi adına tescil isteyen davayı açmış, vekili 23.2.1988 günlü dilekçesinde, 3402 sayılı Yasa'nın 17. Maddesi'nin kendileri gibi taşınmazı ihya edenlere tescil için tanıdığı hakkın Geçici 4. Madde ile engellendiğini ileri sürerek bu maddenin Anayasa'ya aykırı olduğunu bildirmiş ve savının ciddi bulunarak iptali için Anayasa Mahkemesi'ne götürülmesini dilemiş, yerel Mahkeme de bu kanıya vararak 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun Geçici 4. Maddesi'nin birinci fıkrasının yukarda belirtilen hükmünün iptali istemiyle Anayasa Mahkemesi'ne başvurmuştur.

III- YASA METİNLERİ:

A. iptali İstenen Yasa Kuralı:

3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun iptali istenen hükmü de içeren Geçici 4. Maddesi şudur:

"Geçici Madde 4.- Tapulama ve kadastro mahkemelerince bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce kesin hükme bağlanmış uyuşmazlıklara bu Kanun uygulanmaz. Tapulama mahkemeleri ile kadastro mahkemesi sıfatıyla görev yapan asliye mahkemelerinde halen görülmekte olan davalar ile 10 yıllık hak düşürücü süre içerisinde açılacak davalara bu Kanun hükümleri uygulanır.

Bu Kanunun yürürlüğünden önce düzenlenmiş tapulama tutanakları ve kadastro beyannameleri ile verilmiş bulunan komisyon kararları geçerliliklerini korurlar. Bunlara süresi içinde itiraz durumunda bu Kanun hükümleri uygulanır.

2613 sayılı Kadastro ve Tapu Tahriri Kanunu ile diğer kanunlar gereğince özel kadastro yapılan ve tutanakları kesinleşmiş bulunan taşınmazlar için 10 yıllık hak düşürücü süre geçmiş ise, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde hak sahipleri dava açabilirler.

Tapulama ve kadastro yapıp tespit dışı bırakılan yerlerde tapulu taşınmazların maliklerinin talep etmesi halinde, bu Kanunun hükümlerine göre bunların kadastro yapılır."

B. Dayanılan Anayasa Kuralları:

1- "Madde 2.- Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devletidir."

2- "Madde 10.- Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.

Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar."

3- "Madde 35.- Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir. Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir. Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz."

4- "Madde 36.- Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma hakkına sahiptir.

Hiçbir mahkeme, görev ve yetkisi içindeki davaya bakmaktan kaçınamaz."

5- "Madde 44.- Devlet, toprağın verimli olarak işletilmesini korumak ve geliştirmek, erozyonla kaybedilmesini önlemek ve topraksız olan veya yeter toprağı bulunmayan çiftçilikle uğraşan köylüye toprak sağlamak amacıyla gerekli tedbirleri alır. Kanun, bu amaçla, değişik tarım bölgeleri ve çeşitlerine göre toprağın genişliğini tespit edebilir. Topraksız olan veya yeter toprağı bulunmayan çiftçiye toprak sağlanması, üretimin düşürülmesi, ormanların küçülmesi ve diğer toprak ve yeraltı servetlerinin azalması sonucunu doğuramaz.

Bu amaçla dağıtılan topraklar bölünemez. Miras hükümleri dışında başkalarına devredilemez ve ancak dağıtılan çiftçilerle mirasçıları tarafından işletilebilir. Bu şartların kaybı halinde, dağıtılan toprağın Devletçe geri alınmasına ilişkin esaslar kanunla düzenlenir."

IV- İLK İNCELEME:

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi gereğince Mahmut C. CUHRUK, Yekta Güngör ÖZDEN, Necdet DARICIOĞLU, Yılmaz ALİEFENDİOĞLU, Muammer TURAN, Mehmet ÇINARLI, Servet TÜZÜN, Adnan KÜKNER, Oğuz AKDOĞANLI; ihsan PEKEL ve Selçuk TÜZÜN'ün katılmalarıyla 15.9.1988 günü yapılan ikinci ilk inceleme toplantısında, eksiklikleri nedeniyle geri çevrilen ve tamamlandıktan sonra gönderilmekle yeniden ele alınan dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine oybirliğiyle karar verilmiştir.

V- ESASIN İNCELENMESİ:

işin esasına ilişkin rapor, başvuru kararıyla ekleri, iptali istenilen yasa kuralı ve dayananın Anayasa kuralları ile bunların gerekçeleri ve öteki yasama belgeleri okunduktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A. 3402 sayılı Yasa'nın Geçici 4. Maddesi'nin gerekçesinde; "766 sayılı Tapulama ve 2613 sayılı Kadastro ve Tapu Tahriri Kanunlarında bulunmayan bu madde ile, hak sahipleri lehinde olmak üzere, tapulama mahkemeleri ile kadastro mahkemesi sıfatıyla görev yapan asliye mahkemelerinde halen görülmekte olan davalarla on yıllık hak düşürücü süre içerisinde açılacak davalarda; bu Kanun hükümlerinin uygulanacağı" esaslarının getirildiği bildirilerek genelde "yasaların geriye doğru yürümezliği" ilkesine aykırı kural oluşturulmuşsa da fıkranın iptali istenilen ibareyi içeren ilk cümlesi kesin hükme uyma zorunluluğunu vurgulayan bir açıklık taşımaktadır. Gerçekten, "... kesin hükme bağlanmış uyuşmazlıklara bu Kanun uygulanmaz" kuralı, bu yasanın yürürlüğe girmesinden önce yürürlükte olan ilgili yasalara göre verilerek kesinleşmiş kararların konusu olan uyuşmazlıkların yeniden ele alınamayacağını öngörmektedir.

Türk hukukunda "Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez." hükmüyle kaynağı Anayasa'nın 138. maddesinin dördüncü fıkrasında bulunan kesin hüküm, mahkemelerce verilen, yasa yolları izlenerek ya da izlenmesi gerekli görülmeyle sonuçlanan, uyulması, yerine getirilmesi zorunlu, itirazı ve konusunun yeniden ele alınması olanaksız kararları amaçlamaktadır. Anlaşmazlıkların sürüp gitmesini önleyerek kamu düzenine katkıda bulunma düşüncesine bağlanan "kesin hüküm" ilkesi, yürürlükteki kurallara göre çözümlenen bir konunun, o konunun ilgilileri arasında, Yasa'nın öngördüğü "iade-i muhakeme" gibi aykırı durum dışında, yeniden incelenmesine engeldir. Değişik yasalarda yer alan bu hukuksal kurum, yargı alanında kararlılık sağlamak amacıyla bağlanmaktadır. Biçimsel ve nesnel anlamda tanımları yapılan bu kurumun öğeleri, yargı kararlarına tanınan bir nitelik olması, bu niteliğin yasalarla tanınması ve yargı kararına uyulması zorunluluğudur. Özel hukukta, dava konusunun, dayanaklarının ve yanlarının aynı olması sorununun ikinci kez dava edilmesini engellemektedir.

B. 3402 Sayılı Yasa'nın Geçici 4. Maddesi'nin Birinci Fıkrasındaki itiraz Konusu Hükümün Anayasa'ya Aykırılığı Sorunu :

Fıkranın ilk cümlesi, 3402 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girmesinden önce tapulama ve kadastro mahkemelerince kesin hükme bağlanmış uyuşmazlıklara bu Yasa'nın uygulanmayacağını öngörmektedir. Durumun böylece saptanmasından sonra itiraz yoluna başvuran Mahkemenin iptal gerekçesindeki Anayasa maddelerine göre inceleme yapılacaktır:

1- Anayasa'nın 2. Maddesi Yönünden İnceleme:

İtiraz konusu kural, kesin hükmün bağlayıcılığını yineleyerek geçerliğini korumaya almıştır. Yasa uygulamaları sırasında, önceki uygulamalara ilişkin kesin kararların konusu olan durumların yeniden ele alınmasını önleyen kural, kimi yanlış uygulama olasılıkları gözetilerek konulmuştur. Anayasa'nın 2. maddesi, Türkiye Cumhuriyeti'nin nitelikleri arasında "hukuk devleti"ne yer vermiştir. Anayasa Mahkemesi'nin birçok kararında belirtildiği gibi hukuk devleti; her işlem ve eyleminin hukuka uygunluğunu başlıca geçerlik koşulu bilen, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurmayı amaçlayan ve bunu geliştirerek sürdüren, hukuku tüm

devlet organlarına egemen kılan, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, insan haklarına saygı duyarak bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, Anayasa ve hukukun üstün kurallarına bağlılığa özen gösteren, yargı denetimine açık olan yasaların üstünde yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleriyle Anayasa bulunduğu bilincinden uzaklaşmayan devlettir. Devlet işlemlerinin hukuka uygun olması, kazanılmış haklara saygı duymayı gerektirir. Her kesin hüküm, bir kazanılmış hakka yol açabileceğine göre, kesin hükme saygı, kazanılmış hakka saygı demektir. Hukuk devleti, kazanılmış hakları korumakla duyarlı davranarak hukuka bağlılığını örnek davranışlarla kanıtlar. İtiraz konusu kural, kesin hüküm dokunulmazlığını öngördüğünden bu olguya dayanak olarak Anayasa'nın 2. maddesine aykırılığından söz edilemez. Hukuk devleti niteliğine aykırılık, ancak hukuka aykırı biçimde, kesin hükümlerin geçerli sayılmasını engelleyici bir kural için öne sürülebilirdi. Kazanılmış hakkı çiğnemeyen, koruyan itiraz konusu hüküm, bu nedenlerle Anayasa'nın 2. maddesine aykırı görülmemiştir.

2- Anayasa'nın 10. Maddesi Yönünden İnceleme:

Davacı vekilinin, aykırılık savının dayanaklarından başlıcası, Anayasa'nın "Kanun önünde eşitlik" başlıklı 10. maddesidir. İtiraz yoluna başvuran Mahkeme, iptalini istediği kural olmasaydı gerekli incelemenin yapılarak önceki Yasanın kısıtlama getirmesinden kaynaklanan nedenlerle verilmeyen mülkiyet hakkının zilyedine kazandırılabilceğini, 766 sayılı Yasa'nın öngördüğü 50 dönümü, 3402 sayılı Yasa'nın 100 dönüme aktararak ayrıca "ihya" yoluyla taşınmaz edinilmesine olanak tanıdığı, oysa itiraz konusu hükmün lehteki hükümlerin uygulanmasını engellediğini bildirerek kesin hükme bağlanmış olanlarla olmayanlar arasında hukuksal eşitsizliğe neden olduğunu ileri sürmüştür.

Dava konusu olay yönünden soruna yaklaşıldığında, ilk bakışta, bir eşitsizlik olduğu izlenimini verecek bir düzenleme karşısında bulunduğu sanılabilirse de, iptali istenilen kuralın, 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun yürürlüğe girdiği 9.10.1987 gününden önce kesin hükme bağlanmış uyuşmazlıklara bu Yasa'nın uygulanmayacağını belirtmekle kesin hükme saygıyı vurguladığı açıkça anlaşılmaktadır.

3402 sayılı Yasa'nın 14. maddesinin birinci fıkrasında "Tapuda kayıtlı olmayan ve aynı çalışma alanı içinde bulunan ve toplam yüzölçümü sulu toprakta 40, kuru toprakta 100 dönüme kadar olan (40 ve 100 dönüm dahil) bir veya birden fazla taşınmaz mal, çekişmesiz ve aralıksız en az yirmi yıldan beri malik sıfatıyla zilyetliğini belgelerle veya bilirkişi veyahut tanık beyanlarıyla ispat eden zilyedi adına tespit edilir" denilmektedir. Bu Yasa'nın 48. maddesinin yürürlükten kaldırıldığı 28.6.1966 günlü, 766 sayılı Tapulama Kanunu'nun aynı doğrultudaki 33. maddesinde ise, zilyetlikle kazanılabilecek taşınmazın miktarı en çok 100 dönüm iken, 19.7.1972 günlü, 1617 sayılı Toprak ve Tarım Reformu Öntedbirler Kanunu'nun yaptığı değişiklikle, kazandırıcı zamanaşımı yoluyla mal edinebilme miktarı, tek parçada 20, bir tapulama bölgesinde 50 dönümle sınırlanmıştır. Bu hükümler yürürlükteyken yapılan tespitler ya da açıklanacak davalar sonunda, Yasanın getirdiği sınırlamaları aşan taşınmazlara sahip olunamayacağı doğaldır. Uyuşmazlık bir kesin hükme konu olmuşsa artık 3402 sayılı Yasa'nın miktar açısından zilyed lehine getirdiği hükümlerden yararlanma olanağı hiç kalmayacak; örneğin, yapılan tespite itiraz eden ya da tescil davası açarak kazandırıcı zamanaşımı yoluyla mal edinmenin öbür koşullarını yerine getirdiğini kanıtlayan kimse Yasadaki miktar sınırlamasıyla karşılaşarak 766 sayılı Yasa'ya göre tek parçada 20, bir tapulama bölgesinde en çok 50 dönüm taşınmazla sahip olabilecek; mal edinme, itiraz konusu olaydaki gibi miktar fazlası Hazine adına tescil edilerek kesin hükme bağlanmış bir uyuşmazlık sonucunda olmuşsa 3402 sayılı Yasa'nın lehte hükümlerinden hiçbir biçimde yararlanamayacaktır. Oysa,

taşınmazının bulunduğu bölgede tapulama çalışmalarına başlanmamış olan ya da bitişik parselde de olsa tescil davası açmamış bulunan, yani kesin hüküm kapsamında olmayan kimse 3402 sayılı Yasa'nın miktar açısından getirdiği lehte kurallardan yararlanacak ve öncekilerden daha fazla taşınmaza sahip olabilecektir. Aynı durum, "İmar ve ihya" da söz konusudur. Genelde "yoktan var etmek", anlamına gelen ve tarıma elverişli olmayan bir taşınmazın büyük emek ve giderle tarıma elverişli duruma getirilmesi biçiminde tanımlanabilecek olan "ihya" yoluyla taşınmaz mal edinilmesi, 766 sayılı Yasa'ya göre olanaksızdı. Sözü edilen Yasa'nın 37. maddesinde yazılı kurallar gereğince bu tür taşınmazlar Hazine adına tespit ve tescil edilmekle birlikte, 27.3.1950 den önce ihya edilmiş taşınmazlar üzerinde ihya edenlerin zilyetliklerinin korunması, 3402 sayılı Yasa'nın 17. maddesindeki "Orman sayılmayan Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan ve kamu hizmetine tahsis edilmeyen araziden, masraf ve emek sarfı ile imar ve ihya edilerek tarıma elverişli hale getirilen taşınmaz mallar 14 üncü maddedeki şartlar mevcut ise imar ve ihya edenler veya halefleri adına aksi takdirde hazine adına tespit edilir.

İl, ilçe ve kasabaların imar planının kapsadığı alanlarda kalan taşınmaz mallarda bu hüküm uygulanmaz" kuralı gereği ihya yoluyla taşınmaz edinme olanağı tanınarak genişletilmiştir. Kendi çıkardıkları ya da karşılaştıkları uyuşmazlıklar kesin hükümle sonuçlandırılanlar ihya ettikleri taşınmazlara sahip olamazken, aynı durumda olup kesin hüküm engeliyle karşılaşmayanlar yasa değişikliğiyle ihya ettikleri taşınmazlara malik olabileceklerdir. Yasa değişikliğinin sonucu olan bu durumlarda her ne kadar eşitsizlik var gibi görünüyorsa da, 766 sayılı yasa'nın yürürlükte olduğu zaman taraf oldukları uyuşmazlık kesin hükümle sonuçlandırılmış olanlarla olmayanların durumları, hukuksal konumları değişiktir. İtiraz konusu ibarenin yer aldığı Geçici 4. Maddenin birinci fıkrası, bir tasfiye yasası olan 3402 sayılı Yasa'nın uygulanmasını geriye yürüten ayrık kuralları içermektedir. Böyle bir düzenleme sırasında, itiraz konusu hükmü koymakla yanlış anlamaların önlenmek istendiği anlaşılmaktadır. Yoksa, bu hüküm olmasa, da kesinleşmiş hükme konu olmuş uyuşmazlıkların bir kez de yeni yasaya göre çözümlenmesi söz konusu olamazdı.

Ayrı hukuksal durumda bulunanlar arasında eşitlik gerekleri gözetilemeyeceğinden bunların ayrı kurallara bağlı tutulmaları eşitlik ilkesine aykırılık sayılamaz. Anayasa Mahkemesi'nin birçok kararında değinildiği gibi yasa önünde eşitlik, herkesin, her yönden aynı kurallara bağlı tutulmasını zorunlu kılmaz. Bu doğrultuda anlam verilerek eşitlik ilkesini yorumlamak eşitsizliklere ve aykırılıklara neden olabilir. Yasaların uygulanmasında dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasal düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri nedenlerle ayırım gözetilerek eşitsizliğe yol açılması Anayasa katında geçerli görülemez. Anayasa'nın öngördüğü mutlak yasak, aynı durumda olanlara ayrı kuralların uygulanarak ayrıcalıklı kişi ve toplulukların varlığını önlemeyi amaçlamaktadır. Kimi yurttaşların haklı bir nedene dayanarak değişik kurallara bağlı tutulmaları eşitlik ilkesine aykırılık oluşturmaz. Durum ve konumlarındaki özellik ve ayrılıklar, kimi kişiler ya da topluluklar için değişik kuralları ve değişik uygulamaları gerektirebilir. Özelliklere ve ayrılıklara dayandığı için haklı olan nedenler, ayrı düzenlemeyi aykırı değil, geçerli kılar; ayrıcalık sayılamaz. Ancak, aynı durumda olanlar için ayrı düzenleme aykırılık oluşturur. Anayasa'nın aradığı eşitlik eylemli değil, hukuksal eşitliktir. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar ayrı kurallarla düzenlenirse Anayasa'daki eşitlik ilkesi çiğnenmiş olmaz.

İptali istenilen kural, kesin hükme bağlanmış olan ve olmayan durumları, daha başka bir anlatımla hukuksal konumları birbirinden ayrı olan tarafları kapsamına almakla, "kesin hüküm" haklı nedenine dayandığından Anayasa'nın 10. maddesiyle güvenceye alınan eşitlik ilkesine aykırı bulunmamaktadır.

3- Anayasa'nın 35., 36. ve 44. Maddeleri Yönünden inceleme:

a) itiraz konusu kuralın, Anayasa'nın "Mülkiyet hakkı"nı düzenleyen 35. maddesiyle bir ilgisi bulunmamaktadır. Mülkiyet hakkını doğrudan ya da dolaylı olarak, olumsuz biçimde etkileme, ortadan kaldırma, sınırlama durumu olmadığı gibi, bu hakkın kullanımını düzenleme amacı da yoktur. Sorun, kesinleşmiş yargı kararlarının bir daha inceleme konusu yapıp yapılmamasıdır. Bu nedenle Anayasa'nın 35. maddesine aykırılık savı yerinde değildir.

b) Anayasa'nın "Hak arama hürriyeti" başlıklı 36. maddesinde; herkesin, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı ya da davalı olarak iddia ve savunma hakkına sahip bulunduğu öngörülmüştür. Hiç, kuşku yok ki, bu "meşru vasıta ve yollar", hukuk devletinde saygıyla karşılanan, yurttaşların en doğal hakları içinde yer alan, hukuksal nitelikleri tartışması/, yasal yollar ve yöntemlerdir. Koşullarına uyulduğunda izlenmesi herkes için geçerli olan dava yolu, hak arma özgürlüğünün en belirgin biçimidir. Temel haklar ve ödevler kapsamındaki bu özgürlük ancak kamu yararı amacıyla sınırlanabilir. Anayasa'nın 138. maddesinin dördüncü fıkrası, kesin hükmü güvenceye bağlamış, 142. maddesi de mahkemelerin kuruluşu, görev ve yetkileri, işleyişi ve yargılama usullerinin yasayla düzenleneceğini belirterek bu alanda Yasakoyucuya yetki vermiştir. Yasakoyucu da kesin hükmü, 3402 sayılı Yasa uygulamaları yönünden güvenceye almıştır. Bu durumda Anayasa'nın 36. maddesine aykırılık saptanamamıştır.

c) Anayasa'nın "Toprak mülkiyeti" başlıklı 44. maddesi de itiraza dayanak olamaz. Konunun, toprağın verimli biçimde işletilmesini korumak ve geliştirmekle, önlemekle, toprak dağıtımıyla, toprak ve yeraltı servetleriyle, miras hükümleri dışında devri ya da işletilmesiyle ilgisi yoktur.

Açıklanan nedenler karşısında iptal istemi reddedilmelidir.

VI- SONUÇ:

21.6.1987 günlü, 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun Geçici 4. Maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesindeki "... bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce kesin hükmü bağlanmış uyuşmazlıklara bu Kanun uygulanmaz." ibaresinin, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE,

2.6.1989 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkanvekili	Üye	Üye
Yekta Güngör ÖZDEN	Necdet DARICIOĞLU	Yılmaz ALİEFENDİOĞLU
Üye	Üye	Üye
Muammer TURAN	Mehmet ÇINARLI	Servet TÜZÜN

Esas Sayısı: 1988/36
Karar Sayısı: 1989/24

Üye

Mustafa ŞAHİN

Üye

İhsan PEKEL

Üye

Selçuk TÜZÜN

Üye

Ahmet N. SEZER

Üye

Erol CANSEL